

CSILLAG TAMÁS

Esőcseppek dobjai szólnak

*Könnyeim keresem - nincsenek meg,
az ízét se tudom már a sónak.
Párkányomon, a szürkeség felett
az esőcseppek dobjai szólnak.*

*Így fogyok el lassan, sejtről sejtre,
a szám szorítva könyörög, kiált.
Pedig lenne még, ki szerethetne,
szíkes szív: nem érzem a mágiád.*

*Ránc rokokyán, retinán folt vagyok,
én tagadtalak, te tudni véltél.
Nem vártak varázsütött angyalok,
hiába futottam – utolértél.*

Butácska sorok a szerelemről

*Szép mesék tudója lennék,
a szerelem is gyerekség:
mende-
monda.*

*Mint lelencek, ébes-lesve
vágynom teli levesedre:
féllek,
fallak.*

*Nem éget az, ami csók volt,
szívem körül száz fehér hold-
korong
kering.*

*Egyedül sodródva – buta,
de egyforma molekula,
vegyünk
vagyunk.*

Férfinak születtem

*Férfinak születtem, vakmerőnek,
kalapálom érceit a földnek.*

*Kopó-konoksággal űzők, élek:
varázsütötten, mint a tündérek.*

*Húsig, csontig elhamvaszt a lázam,
remegek nagy, hideg-fehér ágyban.*

*Engem megítélni nincsen isten,
magány, mi karcossá remekítsen,*

*nyugodt álmat, enybet adó párna,
nincs törvény, ami magamba zárna.*

*Arcomon napos borosta kéklík,
dühöt neveltem buszonöt évig.*

*Szüntelen zsong, megüt, mint az áram:
nekem is van valahol egy társam.*

*Bizonyosságom kétoldalú érem:
női mosoly kell, hogy megigézzem,*

*egy mosoly, hogy elsimuljon arcom,
világom – ha taszítana: tartson.*

Csillag Tamás (1987) Békéscsabán él. Informatikával foglalkozik, mellette szociológiát hallgat levelező tagozaton.